

ondoelmatige bewaring dikwijls verbogen of vuil voor den dag komt. Orde en netheid zijn een der eerste voorwaarden in het apothekersbedrijf en daarom is het eene praktische gedachte, dergelijke voorwerpen in een draaibaren houten bewaarder te plaatsen, waardoor zij dadelijk onder ons bereik zijn, wanneer zij noodig zijn. Dergelijke houten bewaarders, die gemakkelijk met schroefjes bij de werktafel zijn aan te brengen met openingen van verschillende grootte voor 5 lepels of spatels worden in den handel gebracht door Sakzewskys Signkeranstalt Berlin-Tegel. De prijs van 1.30 M. behoeft geen bezwaar te zijn, dergelijke praktische toestellen aan te schaffen.

Koopman en Academicus!

Van het voorrecht, dat de firma Van der Sluys & Meinecke mij geeft, om den titel te mogen wijzigen, maak ik gaarne gebruik en heb overigens met voldoening kennis genomen van de repliek in het Octobernummer 1933 van „De Apotheek”.

Het spreekt van zelf, dat de apotheker, die tevens koopman wil zijn, niet kan buiten propaganda. Het is echter zeer moeilijk, om de idee der propaganda in het apothekersgilde ingang te doen vinden en pogingen, die in 't verleden daartoe zijn aangewend, kan men gevoeglijk mislukt noemen, omdat de voorstellen in die richting eensdeels werden afgestemd en/of anderdeels zoodanige wijziging ondergingen, dat het oorspronkelijk beoogde doel niet meer bereikt kon worden.

Een sprekend voorbeeld hiervan ligt nog versch in mijn geheugen!

Men vergelijkte slechts de voorstellen der propagandacommissie in 1932, Ph. W. 513 t/m 518 en de ingevolge dezer voorstellen genomen besluiten. Weliswaar zijn deze besluiten genomen in een besloten vergadering, doch ik twijfel er niet aan, of ons H.B. zal U als medewerker aan: „De Apotheek” gaarne inzage daarvan verleen. U zult dan tevens tot de ontdekking komen, dat het door U gedane voorstel, om te komen tot een constante publiciteit, reeds achterhaald is en wel omschreven, te vinden is in een der voorstellen van voornoemde propagandacommissie, al denkt U zich de uitvoering daarvan eenigszins anders dan de commissie.

Waar het orgaan „De Apotheek” uitsluitend bestemd is, om de idee der propaganda onder de apothekers te verspreiden en ingang te doen vinden, daar ontbreekt tot heden elke poging om de *aandacht van het publiek op de apotheek te vestigen*.

Dit laatste was m.i. het meest noodzakelijk en is door mij meermalen het „ABC” der propaganda genoemd, want elk uitstel betekent hier den achterstand vergrooten, dien men later of niet of slechts met zeer veel moeite zal kunnen inhalen. Hier is dus een principiele fout gemaakt en wilde men al niet de publiciteit ten opzichte van het publiek „vooraf” laten gaan, dan moest men deze toch zeker „hand in hand” laten gaan met de bevordering der propaganda-idee onder de apothekers.

Omtrent de principiele kwestie, welke U thans aan de orde stelt, is in 1932 reeds te Amsterdam beslist. Ik ben het volkomen met U eens, dat een dergelijke publiciteit zeer hoge eischen stelt aan de

leiders en geloof, dat het onmogelijk is, in dergelijke zaken „de leiding” toe te vertrouwen aan een adviesbureau. Wil men groote botsingen voorkomen en de ethiek 't volle pond geven, dan zal men de leiding moeten toevertrouwen aan apothekers, die bij de uitvoering van deze taak door bekwame technische adviseurs ter zijde gestaan moeten worden. Ik vrees echter, dat de Nederlandsche apotheker voor dergelijke propaganda nog niet rijp is, zoodat de oplossing van dit probleem voorloopig nog tot de vrome wenschen zal blijven behoorren.* De argumenten, welke de firma Van der Sluys & Meinecke voor een dergelijke actie terloops aanhaalt, kan ze breed uitgemeten vinden in een opstel door mij in 1931 geschreven, onder den titel: „Hoe zorgt de Staat voor zijn zieken?”. welk artikel begin 1932 aan alle Nederlandsche apothekers is toegezonden.

Met groote belangstelling volg ik het initiatief van de firma Van der Sluys & Meinecke en spreek de hoop uit, dat deze hernieuwde actie, meer genade zal vinden in de oogen van den Nederlandschen apotheker.

Tenslotte wil ik nog mededeelen, dat ik zeer ongaarne tot dupliek besloot en wel in hoofdzaak hierom, dat de schijn gewekt kan worden, alsof „De Apotheek” er alleen was voor een gedachtenwisseling tusschen mij en de firma Van der Sluys & Meinecke. Waar „De Apotheek” haar kolommen be-

* De Nederlandsche apotheker is wel rijp voor propaganda. Uit goede bron vernemen wij, dat plannen daarvoor in bewerking zijn. Het Departement „Rotterdam” is reeds voorgegaan. De schrijver is wat te pessimistisch. Les idies marchent.
Redactie.

schikbaar stelt voor alle Nederlandsche apothekers en de firma Van der Sluys & Meinecke bovendien een beroep doet, op alle lezers van: „De Apotheek”, om van critiek of instemming te doen blijken, daar vlei ik mij met de hoop, dat anderen nu in grooten getale, aan dezen roepstem zullen gevolg geven. Niemand zou zich hierover meer verheugen dan ondergeteekende!

L. van Wersch.

Beslissende uitspraken.

Niet altijd wordt bij de aanbieding van nieuwe artikelen, bij het maken van offerte, bij sollicitaties, enz., onmiddellijk een beslissend antwoord gegeven. De koper aarzelt veelal een weigerend antwoord te geven, de cliënt, die prijzen heeft gevraagd, wil deze nog wel eens vergelijken of de kwaliteit beoordeelen, de werkgever kan niet steeds iedere aanbieding van werkzoekenden van de hand wijzen, zonder zijn menschelijk gevoel te doen spreken en eens na te gaan of er niet een plaatsje voor den sollicitant mogelijk is.

Toch zijn er omstandigheden, waarin zulke overwegingen niet gehouden worden. Men heeft geen tijd; aanbiedingen komen van alle kanten, maar de verkoop wil niet; werk is er nauwelijks voor het vaste personeel. Dit alles stemt niet opwekkend en de handelsreiziger wordt begroet met de mededeeling: „Wij hebben van alles genoeg, de defectenlijst is leeg” of „juist gisteren hebben wij van alles wat noodig was, besteld”, of „een volgenden keer” en dergelijke doodoeners.

Wie met een nieuw artikel komt, heeft het al niet beter: „Wij heb-